Safir Vaha
Yavuz DEMİRKIRAN

Safir Vaha

Yavuz DEMİRKIRAN

Lina her şeyden çok keşfetmeyi severdi. Bir sabah, küçük bir defter ve bir kalemle kahverengi çantasını hazırladı. Kırmızı ayakkabılarının bağcıklarını bağladı ve annesine el sallayıp vedalaştı. Bugün, Büyükbaba Amos'un evinin arkasındaki kıvrımlı patikayı takip edecekti; orada uzun otlar fısıldar, rüzgâr yabani nane kokardı.

Lina yürürken omzunun yanından turkuaz bir parıltı geçti. Göğsü soluk mavi, sol kanadında tek beyaz tüy olan minik bir ötücü kuştu. Kuş cesurca cıvıldadı ve çantasının askısına kondu. "Merhaba," dedi Lina gülerek. "Sana Pip diyeceğim." Pip başını yana eğdi, sonra sanki onu takip etmesini istiyormuş gibi önden uçtu.

Pip, Lina'yı yosunlu bir taş duvardaki boşluktan geçirdi. Ötesinde Lina şaşkınlıkla nefesini tuttu. Önünde gizli bir vaha pırıl pırıl parlıyordu. Yaprakları gökyüzü kadar mavi palmiye ağaçları, berrak ve durgun bir havuzun çevresinde hafifçe salınıyordu. Yusufçuklar suyun üzerinde süzülüyor, hava serin ve sessiz hissettiriyordu. "Gördüğüm en güzel yer," diye fısıldadı.

Lina pürüzsüz bir kayanın üstüne oturdu ve defterini açtı. Mavi ağaçları, ışıldayan suyu ve bir dala tünemiş Pip'i çizdi. Bir tavşan ailesi yanından zıplayarak geçti, bir kaplumbağa kütüğün üstünde güneşlendi. Her şey huzurlu ve kusursuz hissettiriyordu. Ama küçük bir endişe kalbini kemirdi. Ya başka insanlar burayı bulursa?

O akşam Lina, Büyükbaba Amos'a vahayı anlattı. Tel çerçeveli gözlüklerinin ardındaki sıcak ela gözleri parladı. "Mavi ağaçlarla ilgili hikâyeler duymuştum," dedi beyaz sakalını sıvazlayarak. "Ama onları hiç kendim görmedim. Özel bir armağanın olmalı, küçük kâşif." Lina gülümsedi, ama endişesi geçmedi. Vahayı korumak istiyordu.

Ertesi gün Lina, Pip omzunda vahaya döndü. Suyun kenarında birkaç şeker ambalajı yüzdüğünü fark etti. Biri buraya gelmiş ve ortalığı kirletmişti. Pip yüksek sesle cıvıldadı, turkuaz kanatlarını çırptı. "Burayı güvende tutmalıyız," dedi Lina. "Ama nasıl?" Oturdu ve derin derin düşündü.

Lina, okulunda herkesin güvende olması için kurallar olduğunu hatırladı. Belki vahanın da kurallara ihtiyacı vardı. Defterini çıkardı ve yazmaya başladı. "Patikalarda kalın," dedi yüksek sesle. "Hiçbir şey götürmeyin. Arkada çöp bırakmayın." Pip onaylayarak cıvıldadı. Bu bir başlangıçtı, ama kuralları gerçeğe dönüştürmek için yardıma ihtiyacı olduğunu biliyordu.

Lina park bekçiliği istasyonuna gitti ve Bayan Okafor'la tanıştı. Bayan Okafor'un kalın siyah bir örgüsü ve yuvarlak gözlükleri vardı. Lina vahayı ve endişelerini anlatırken dikkatle dinledi. "Önemsemen çok doğru," dedi Bayan Okafor başını sallayarak. "Nadir yerlerin korunmaya ihtiyacı vardır. Şu kurallarına bakalım." Lina defterini gösterdi ve Bayan Okafor gülümsedi.

Bayan Okafor kuralları okudu ve bir tane daha ekledi: "Sesinizi alçak tutun." Yüksek seslerin kuşları ve hayvanları korkutabileceğini açıkladı. Lina başını salladı. "Bu güzel bir kural," dedi. Bayan Okafor vahayı ziyaret edip bir tabela asmaya yardım edeceğine söz verdi. "Nazik kurallar ve özenli bir ilgiyle mavi ağaçlar yıllarca sağlıklı kalacak," dedi.

Vahada Büyükbaba Amos, Lina'ya ahşap bir tabela boyamasında yardım etti. Sağlam elleriyle fırçayı tutarken Lina kuralları düzgün harflerle yazdı. Pip bir daldan izliyor, hafifçe cıvıldıyordu. "Bu tabela herkese bu özel yeri korumayı hatırlatacak," dedi Büyükbaba Amos. Lina gurur duydu. Endişesi umuda dönüşüyordu.

Ertesi sabah Lina ve Bayan Okafor tabelayı vahanın girişine yerleştirdiler. Üzerinde şöyle yazıyordu: "Hoş geldiniz dostlar! Lütfen patikalarda kalın, hiçbir şey götürmeyin, arkada çöp bırakmayın ve sesinizi alçak tutun. Önemsediğiniz için teşekkürler." Bayan Okafor ayrıca ziyaretçilere yol göstermesi için patika boyunca küçük işaretler koydu. Pip tepede uçuyor, onaylayarak cıvıldıyordu.

Kısa süre sonra ziyaretçiler gelmeye başladı. Piknik sepetli bir aile tabelayı okudu ve patikada kaldı. Bir çocuk mavi bir yaprak koparmaya başladı, ama kız kardeşi tabelayı işaret etti. "Hiçbir şey götürmemeliyiz," dedi. Çocuk başını salladı ve ellerini ceplerine soktu. Biri yoldan çıktığında Pip yüksek sesle cıvıldıyordu ve herkes dinliyordu.

Haftalar geçti ve vaha güzel kaldı. Mavi ağaçlar uzun ve güçlü büyüdü, su berrak kaldı. Kuşlar dallara yuva yaptı ve kaplumbağa büyüdü. Lina sık sık ziyaret etti, defterine yazdı ve hayvanları izledi. Kuralların işe yaradığını gördü. İnsanlar önemsiyordu ve vaha gelişiyordu.

Bir öğleden sonra Bayan Okafor ziyaret etti ve Lina'ya küçük bir rozet verdi. "Artık resmî bir Vaha Koruyucusu'sun," dedi. Lina'nın çilli yüzü aydınlandı. Pip omzuna tünedi ve gururla cıvıldadı. Büyükbaba Amos patikadan bastonuna yaslanarak gülümsedi. "Harika bir şey yaptın, Lina," dedi. "Önemsemenin fark yarattığını gösterdin."

Lina hâlâ her fırsatta keşfe çıkıyor ve Pip her zaman yanında. Safir vaha gibi nadir yerlerin korunmayı hak ettiğini biliyor. Basit kurallar ve özenli bir ilgiyle mavi ağaçlar sağlıklı kalacak ve vaha kuşlar ve hayvanlar için harika bir yuva olmayı sürdürecek. Ve Lina, küçük adımlarla onu korumaya devam edecek.

Güneş batarken Lina pürüzsüz kayasının üstüne oturdu ve defterine son bir not yazdı: "Safir vaha bir hazinedir. Onu nazik kurallar ve özenli bir ilgiyle korumalıyız." Pip hafifçe cıvıldadı ve mavi ağaçlar akşam esintisinde salındı. Lina gülümsedi, vahanın gelecek nesiller için güvende olduğunu biliyordu.